

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKANYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felélős szerkesztő: **Dr. CZIFRÁK JÁNOS.**

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petitosr egyszerű hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.

Nyitlétér petit sora 50 fill.

Hogyan csinálják a külföldön a magyar történelmet?

Két közlemény.

Irtá: **ÓBAL BÉLA.**

I.

Többször szó esett már arról, hogy nemzeti történelmünket a németek nem ismerik. Több oka van ennek. Nyelvünket nem értik és így legjobb műveink a számukra nem léteznek, vagy amint ők mondják, „die sind für uns ungeboren“. Németül csak egy-két történelmi munkánk jelent meg. Ezeket is, ha csak nem forrástanulmányon alapulnak, igen óvatosan használják, vagy egyáltalában figyelmen kívül hagyják, mert — ugymond — magyar sovimizmust árulnak el Példátlan és igazságtalan eljárás ez, midőn egy nemzetet nem akarnak a saját álláspontjáról megismerni. Ennek az a magyarázata, hogy multunkkal osztrák történészek is foglalkoztak és amit ők irtak rólunk, az hozzáférhetőbb és kedvesebb is a németeknek, mert az ő nyelvükön van megírva. Ha államilag külön vált is Ausztria Németországtól, a kultúra terén gondosan apólják az egységet. Az osztrák történétírás pedig éppen nem áll azon az ideális magaslaton, amelyen a dinasztia ismert központosító eszméjétől függetlenül, tárgyilagosan tudná a magyar nemzet történelmét megítélni. Kontármunkáját valódi szerencsétlenségnek kell tartanunk, melylyel történelmünk igazi menétét és szellemét meghamisította a külföld előtt;

és mivel idejkorán nem tiltakoztunk ez ellen, tudatlan elbizakodásában most már piaci hangon kérkedik a hazugságaival.

Az osztrák történétírás álláspontja uralkodóvá lett a német történétírásban, amely különben is igen mostohán bánik el nemzeti történelmünkkel. Nézzük csak meg a „modern“ német történelmi iskola legújabb termékét, a Hellaolt lipesei egyetemi tanár szerkesztésében megjelenő „Világtörténelmet“, amely 36 szakember tollából nyolcz vaskos kötetben a föld összes népeinek történetét felleleli. Népöldrajzi (etnogeografiai) alapon csoportosítja és egyenként tárgyalja a különböző népfajokat, így pl. külön paragrafusban szól a szlovén és szerb-horváth törzsről. Miután hazánk par excellence földrajzi egység, mely a magyar korona uralma alatt állami és nemzeti egységet is képez, a mű alapelvei után elvárhatnók, hogy Magyarországot történelmének melő helyet jutatt. Keressük az Európáról szóló kötetekben a paragrafut, amely hazánkról vagyis Ungarnról szóljon, de ilyen nincs a műben. Csalódva már-már azt kezdézzük, talán nem is Európában vagyunk mi? Hát bizony szorosan véve nem ott vagyunk. Mert tud meg, elmaradt magyar, hogy Európa vagy helyesebben „Nyugateurópa“ egy kulturfogalom, melyben a magyarnak nincs helye. Mi a keresztény balkánállamokkal együtt átmeneti kapocs vagyunk a kelet felé. Csak a Duna köt bennünk össze a „művelt Nyugattal“ és ennek a folyamannak köszön-

hetjük a nevünket. A „Donauvölker“ paragrafusa alatt keresd a magyart, ott hunnok, bulgárok, románok után és a cigányok előtt „Die Magyaren“ foglalnak helyet. Örüljünk a cigányainknak, mert ha ők nem volnának, hát mi zárnök be a félkultur népek sorát. Ime tehát, míg a fent említett horvát törzsrnek külön paragrafust szentel az a mű, addig a magyar néppel felannyi helyen végez s annak is majdnem a fele a magyarországi németekről szól, kiknek elnyomatásáról a magyarok között keseregve emlékezik meg. Amit történelmünkől felsorol, az elférhetne egy német lexikonban. Világtörténelmi szereplésünket érdemlegesen sehol sem méltatja, sőt egész téves és hazug állításával ott is lerontja, ahol az a tények egyszerű felsorolásából is kitűnnék. Így pl. Montecuccoli azért lett volna kénytelen a vasvári békét hamarosan megkötöni, mert a magyarok hátban fenyegették őt. Mig egyrészt egy mai horvát királyságról tesz említést e mű, addig szerinte az egységes magyar állannak Mohácsnál vége szakadt, a nemzet mai politikai létét a német csapatok győzelmének a törökök felett köszönheti! Ezt a magyarok az osztráknak a 1848. forradalom előidézésével hálálták meg, amelyben nem komoly államférfiak, hanem nagyra-vágyásukban tulcsigázott rajongók szerepeltek. Kossuth színésznek született, s mégis már kezdetől fogva arra törekedett, hogy a Habsburgokat megbuktassa és ő lehessen az új köztársaság elnöke! A magyar szabadság-

TÁRCSA.

Velenczében.

Irtá: **JÁNOSSY GÁBOR**

Nincsen arra alkalmas emberi szó, — én legalább így érzem, hogy nincsen — a mely ilyen jellemezzze, igazán kifejezze a léleknek elragadtatását, azt a meghatottságszerű lelkesedést, a mit az örök tengerre épített esdavasvárosnak, Velenczének első megpillantásán átérez az ember. És — esdavas — annyit hallottunk, annyit olvastunk a világnak ezen, talán legérdekesebb városáról, hogy éppet se lehetne megütöközní azon, ha bizonyos egykedvűség, hogy ne mondjam esalódás fogná el azt, a kit jó sorsa egyszer ide vezet; — mégis a hallottak, az olvasottak után fölészárgott képzeletet nemcsak teljesen kielégíti, de fölülmulja, diadalmasan legyőzi az a búhajós valóság, az az ezeregyéj tündérregébe való csoda, a mit a fenégséges tengernek, örök Adriának felséges királynéja, a fölülmulhatatlan Velénzia tár élénk . . . Mert bár hatalmadnak és dicsőségnek emulását emlegetik az emberek, te gyönyörű város ott a végtelen tenger puha ölen . . . bár bizonyos részvételen beszél a világ rólad, hogy a régi hírnek, a hajdani fénynek, ragyogásnak a foszlányából élsz ma már és életed lassu hervadás . . . hogy büszke palotád tündéri termeiből kihalt a zaj, az élet és bánatos hallgatásba merült utcaidön nesz-

telen suhannak végig a gyászos gondolat, melyek egykoron ragyogva hirdették az Adria ifju királynejának pompázó virulását . . . mindezt, a mit pusztulásodról beszél a kegyetlen világ, te szép-séges Velénzia megszafolod, azt mondván a kishitűeknek: Mig állnak e márványpaloták, az örök tenger szörnűy haragjával, ezredek vizsontagságaival büszkén daczolok . . . mig áll komor főnségében a Dogék palotája, ez a kőbe vésett éposz régi dicsőségéről . . . mig a Márkus templom karsu tornyaira esik a kelő és lenyugovó napnak meleg sugársókja . . . s a mig a képek, szobrok a megmerhetetlen múnikések, az örök Szépnék kultusza idevonatna, idegűjti az emberek sazeze-reit, — addig nem lehet beszélni hervadásról, pusztulásról, — nem sajnálkozásnak, nem a szomorúságnak, de a esdavláttnak, az elragadtatásnak en esupán helye Velencze első látásán! Velenczét — modja Castelán — lehetetlen lefesteni, az emberi nyelv híjával van a kifejezésnek, melyekkel megfelelő képet nyujthatna a városról. Csak látni lehet itt, esodálni, a szemeket a színeken járattani és csak — hallgatni lehet!

Az olasz ég derije nem ragyogott le ránk, mikor Velenczébe megerkezünk. Borongó időben esodészen hullodólag esoben robogott be vonatunk a delutáni órákban az állomásra.

Lerázzuk magunkról a hosszú, fírasztó utnak porát s fölszállunk egy karsu gondolóra, mely a Canal Granden végig visz bennünket.

Ah, hát végre itt vagyunk Velenczében, a búhajós álom kifejezhetetlenül édes valóságá válttozott, eljutottunk a legszebb, legérdekesebb városába a világnak.

Nem érezzük már a hosszú, kimerítő vasuti rázásnak fáradalmait, lelkünket felvillanyozza az előttünk álló látvány, az álmainkban oly sokszor megjelent esdavasváros, a mint a maga búhajós valóságában előttünk áll: az örök tenger fölött álló Velence. A tengernek egykoron hatalmas ura, büszke királynéja, kinek régi dicsőségéről, nagyságáról beszélnek az egymás mellett sorakozó büszke paloták, a kinek rejtelmes szépségéről sut-tokoz az előttünk hullámozó tengernek a felhők alól kibukkanó nap sugarban meg-megfőző, habjai, a kinek látásáért annyi szív eped, annyi lélek szomjuhoz most is a ki ellenállhatatlan vonzza, hívja magához az örök szep iránt fogékony lelkeknek millióit, az egész világot . . .

Bejárjuk a beszedes gondolat könnyű járművén a főbb utcaikat, míg ránk esteledik. Szállásunkra terve, gyorsan átöltözködünk és sietünk a ragyogóra kivilágított Márkus-terre.

Ah, eszedít, szinte megvakítja szemünk reszkető tekintetét a látvány, mi itt élénk táru.

Az eső elállt, meleg, hangyos tavaszi estének illata tölti be a tündéri tért, melyen ezer meg ezer ember tarka tömege hullámköz föl és alá.

Megállók a tér közepén, szemben az ezeregyéj tündérpalotaira emlékeztető Márk templommal. Egyszerre körülbug, körülröpdös, vállaimra,

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak megújítását. A kiadóhivatal.

harcnak sem oka, sem célja nem volt, csak felzavarta Ausztria nyugalmát és gaz könyvelmusséggel ontotta népeinek vérét! A pánmagyaroknak („All-Magyarén!“) családva kellett tapasztalniok, hogy ügyük nem európai kérdés s a népek nem törődnek azzal, hogy önálló-e Magyarország, vagy nem.

Aki e pár szemelvényen kívül még tovább akar gyönyörködni az osztrák-német történetírás lakaj-észjárásában, annak ajánlom olvassa el e mű ötödik és nyolcadik kötetében a rólnak, illetve Ausztriáról szóló részeket. Nemcsak a törvényben biztosított jogunk az állami önálláshoz van itt elskikasztva, hanem még kulturális és államfenntartó erőnk is kétségbe vonják s míg a délszlávainkat, kik hátukkal védelmezték a művelt Nyugatot a török ellen (!), éppen ezzel megmentetik elmaradottságukban, addig a magyarságnak szemére hányják, hogy nem jól viselte gondját a népeinek és nem tudott megfelelni a hivatásának!

A letenyiek vasutja.

Lapunk mult számában megemlékeztünk arról a nagyszabású vasuterről, amelynek megvalósításán a letenyiek buzgólkodnak s egyben kifejezték adunk abbeli nézetünknek, hogy kevés reményt fűzünk e terv megvalósításához, miután olyan nagy a terv, hogy annak valóra váltása rengeteg pénzbe kerülne.

Igaz, hogy a letenyiek az állam költségén óhajják megépíttetni e vonalat, de mi éppen nem hiszünk azt, hogy az állam mai szorult anyagi körülményei közepette ekkora kiadásra határozná el magát.

Ismétlenül is hangoztatjuk, hogy mi a legjobban óhajtanók és szeretnők e vasut megépítését s jelen soraink — amelyekben csak agrályaainknak adunk kifejezést — korántsem azért látnak napvilágot, hogy a vasuterr ellen hangoljunk valakit, hanem csak azért, hogy kába reményeket ne tápláljon a közönség magában, amelyből keserves lesz a kiábrándulás.

Az állam vasutat csak állami érdekekből építhet. Ilyen állami érdek a Balaton-kultusz. Ennek a csodás felfűvés és természeti kincsekben bővelkedő tónak fellendítése már bizonyára állami érdek, olyan a mélyért kell áldozatot hozni. De Letenyé és a többi vonalmenti községek érdeke csak helyi érdek! Bármennyire nem szivesen hangoztatjuk is ezt, de így van, s azok, kik

az állam sorsát intézik, ezt még jobban tudják, mint mi. Az állami érdek fontos jelszavával tehát nem lehet korteskedni.

Azután pedig vessünk egy pillantást a térképre s megfogjuk látni, hogy ez a vonal mintegy párhuzamosan megy a déli vasut vonalával s ennek természetes versenytársa képen jelentkeznek. Már pedig a déli vasútja ma egy oly hatalmas közgazdasági faktor, hogy annak egyenlő sokkal több módja van arra, hogy a concurrentia csinálásnak ezt a tervét megakadályozhassa.

A letenyiek éppen a déli vasutal argumentálnak tervük mellett, azt mondván, hogy az állam nagyon könnyen fog a déli vasutal annak megváltásakor beszélhetni, ha előbb egy concurrentis vonalat épít, amely ennek forgalmát alaposan megcsökkentené. Ez az argumentum éppen nem helyes. Az államnak nincsen semmi szüksége arra, hogy a déli vasut forgalmát csökkentsen, mert amidőn a vasut szabadalma lejár, az tisztán az állam kezében van s az állam diktálhatja a megváltás feltételeit, nem pedig a déli vasut s e célból nem kell neki előre concurrentis vonalat létesíteni annál kovésbbé, mert a megváltás csak idő kérdése lévén, csak magának csinálna elvégre is felesleges versenytársat.

Nincsen tehát semmiféle támpont, amely valószínűvé tenné az állami beavatkozást, Magán uton pedig ezen a szegény vidéken egy ekkora vasutat, még hozzá fővonalat létesíteni nem lehet. Több millióról van itt szó, amelyet az érdekeltségnek biztosítani kellene s mi azt hiszünk, hogy e milliók nincsenek meg.

Már most az a kérdés, hogy ezeltszerű-e az ábrándozás olyan tervről, amely meg nem valósítható? Bizonyára nem, de különösen akkor nem, ha e terv egy másik könnyen megvalósítható ideának árt.

Nekünk Muraszombatiaknak ugyanis van közelebb fekvő tervünk, amelyet könnyebben megvalósíthatunk. Ez a Muraszombat—alsólendvai vonal, mely kevés áldozattal kiépíthető. De ha mi szétforgácsoljuk a mi erőnkét s már a tervezések stádiumában másfél kécsingatunk, akkor nehezen lesz egyikből is valami. Járt utat a járatanért el ne hagyj. Az alsólendvai vasut eszmeje és terve egy már kitaposott mesgye, ezen maradjunk mindaddig, amíg egészen biztosak nem vagyunk abban, hogy ez a másik sokkal nagyobb és szebb terv meg nem valósulhat.

Muraszombat községének eminens érdeke, hogy a lendvai vasut meglegyen és ez könnyen meg is lehet, azért ne hagyjuk el azt addig, amíg a másikról biztosat nem tudunk.

Van erre névze egy javaslatunk, tán meghallgatják az illetékes körök. A tervezett vonal mentén fekvő kerületek képviselői jöjjenek össze s együttesen kerjék fel Kossuth Ferencz keresk.

minisztert és kérdezzék meg tőle a kormány szándékát és tudják meg — de egészen biztosan — hogy az állam hajlandó-e nagy-e vonalson kiépíteni. És ha a keresk. kormány határozott és feltétlen ígérget ad, akkor kezdjünk a munkához gőzerővel, de addig maradjunk a magunk kisébb, de könnyen kivihető terve mellett.

Egy leánykáról szól az ének ...

Egy leánykáról szól az ének,
Büvös, bájos ének,
Beillenék ő maga is
Legszebb költemények,
Csupa báj, csupa poézis,
Csengő, bongó szója,
Olyan mint a Tisza partján
Fakadt pajzán nóta.

Ragyog szép szemefénye,
Nincsen annak párja,
Mintha a tűző napsugár
Csak kötötte járna,
Beragyogná a világot
Egyetlen virágom,
Ne ragyogj te soha másnak,
Kerek e világon.

Ha nem is tanítottak vón
Olvására engem,
Egy olvasnám boldogságom
Ragyogó szemedben,
Ne is küldj te választ nekem
Szakadó papírra,
A szemedbe az a válasz
Jobban be van írva.

Azt olvastam a szemedből,
Édes virágszálom,
Nem szeretek jobban nálad
Senkit e világon ...
Egy leányról szól az ének,
Büvös bájos ének,
Beillenék ő maga is
Legszebb költemények.

Vályi Sándor.

Élőfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

kezemre száll egy csomó, bájos remegő galamb. A Márkás-ter híres galambjai. Tíz kéz nyujtja felém a papirosa takaragott galambeseméget, Mit tehettem, elfogadtam valamennyit s jól tartottam a hirtelen barátkozó kis vendégeket, a kik régi ismerősökön üdvözöltek bennünket a világ legszebb szalonjában — méltán nevezik így e helyett — a Márkás-terén.

Előttem a csodaszép bazilika, melynek aranyos kupoláin, karsu tornyain meg-megtörök a tér közepéről szertesugárzó villám fénye. Oldalvást komor homályba merülten áll néma fönsegeben a Dogék palotája, melynek márványköveihez annyi fény, annyi dicsőség és oly sok vér gyászos emléke tapad! Ott, elől két égbetörő, sudár gránit oszlop, rajta szent Tivadar krokodiljával és szent Márk oroszlánjával; a háttérben elszigetelten, külön a hatalmas Campanile, melybe az új kor büszke Caesárja lóháton ment fel, széttekinteni a város fölött ... Megfordulok. A tér három oldalát korszorú nemes arányú paloták márványoszlopoi tündökölve hirdetik a művészet diadalát; előttük ragyogó boltok, vakító fényességű kirakatok csábigatják a fül-alá hullámzó tömeget, mely édes, gondatlan csevegéssel, jó kedvének hangos kitérésivel oly otthonossá, oly kedvessé teszi az itt tartózkodást. Ugy érezzük magunkat, mintha már sokszor jártunk volna föl és alá e tündéri helyen, e csodaszép szalonban, melynek menyeczete Napoleon szavai szerint a legszebb a világon: maga a menny szépséges azurja; ugy érezzük, hogy kedvesebb, vonzóbb hely egy-két szabad

órának édes eltötésére nincs ennél sehol a keresk földön; megszál bennünket a velencei hangulat, ennek a bübajos térnek, ennek a szépséges városnak a varázserője elhűvöl ... most fölzendül a tér közepén fölállított zenekarnak a muzsikája, az édes olasz dal melódijája egyszerre megkapja a szívet, a lelket; egy-két pillanat s együtt dudolja a sétáló publikum a katonabanda játékával azokat a kifejezhetetlenül édes, ábrándos, romantikus dallamokat, melyeknek széles e világon nincsen párja ... (Azaz — nekünk a magyar dal, magyar nóta mégis szebb ...)

Feléjtelten benyomásokat szerezünk ezen az első estén már Velencében. A csillagok miriádjai ragyogtak le a csodás kékségben tündökölő égboltozatról a Márkás-terre, melyen beláthatatlan tömeggel szines, tarka csoportokban hullámzott. A szívet-lelket édes ábrándokba ringató melódiaik hangzottak el a messzeségbe a zenekar pompás játékból, a világnak minden nyelvén csevegő emberek zajától, jókedvtől, hangos kacagásaitól visszahangzott a tündéri tér, míg egy-két lépéssel odább, a csöndesen hullámzó tengeren szág meg száz gondola sikkolt végig az idegenek ezreivel, a szerelmes szíveknél első tavaszát átélő boldog párokkal, fiatal házasságok megrakottan.

És a messze távolból ingó-ringó csónak sötét silhuetje föléd szerelmi dal akkordjait hozta felénk az a meleg, illatalt teljes tavaszéji szellő, melynek érintésétől szinte megittasult a lélek.

Daltól zengett a Márkás-ter, szerelémről, boldogságról suttogott a csillagok miriádjaitól tündöklő

végelen talatta, — ah, oly szép, oly kifejezhetetlenül édes vala ez az első tavaszi langyos éjjel e bübajos helyen, hogy szinte megittasult a lélek a tündéri látványon, a ragyogó Márkás-ter és a gondolákkal megrakott alvó tengernek szemlétén.

És mint elzemen a csillagok eget visszatüköröz, pihető tenger, melyen még most is, az éj késő óráiban, karsu gondolák suhannak végig: a mint szemeimnek réveteg sugára megpihen az előttem ragyogó márványpaloták egyikén, a melynek alján, ott a csillogó víz fölött imbolygó csónakban hárfa zendül s forró szerelmi dal reszket egy szerelmes ifjú ajakán, — eszembe jutnak a magyar költőnek gyönyörű szavai, megterem a velencei éj költészetétől megittasult dalnokunk elragadtatását, azt a tularadó lelkesedést a poeta szívének, a melyből édes szerelmi dal fakadt:

... Andalító holdsugáros éjen,
Mikor körül elalszik a világ,
Kelyhét kinyitja a narancs virág,
Lágy illatok szállongnak szertesztét,
Nem hallani a városnak nesztét:
Hajós csak elereszi csónakát,
Kormány pihen, nem mozdul a lapát,
A hab tükren csillagsugár rezeg,
S a titkos ablakot fehér kezek
Halkan kinyitják: alvó tengeren
Zengett feléd dalom, oh szerelém!

HIREK.

— **Saáry József** kir. járásbíró, a muraszombati kir. járásbírószág hivatalvezetője kedden délután pár napra Budapestre utazott hivatalos ügyben.

— **Olvásóink szives figyelmébe.** Lapunk mai vezércikkére, melyet kiváló tehetségű földünk, Obál Béla theologus, Obál Mihály vashidegkuti könjegyző fia írt, felhívjuk olvasóink figyelmét. A közlemény a német művelt, sőt tudományos közönségnek rólunk való abszurd, sértő fel fogásait jelenti. Obál Béla, mint a hallei magyar egyesület elnöke a német sajtóban is megbecsülhetetlen munkásságot fejt ki a magyarság érdekében és a legilletékesebb helyeken is elismerést érdemlő buzgósággal törekszik a művelt nyugatot felvilágosítani arról, hogy mi nem vagyunk azok a barbarok, a kiknek bennünket néhány bitang osztrák történet író ostoba írásai folytán tartanak.

— **Előleptetés a sorozó bizottságban.** Dr. Deutsch Lipót ezredorvost, mint a Rendeleti Közlöny jelenti. Ő felsége a király törzsorvossá nevezte ki és a gráci csapatkórházhoz osztotta be szolgálatára. A rokonszenves ezredorvost úgy az itt működő sorozó bizottság tagjai, valamint ismerősei melegen üdvözölték előleptetése alkalmával.

— **A főorvoszás.** Szerdán, e hó 24-én kezdődött az ideai főorvoszás Muraszombaton. A sorozó bizottság tagjai voltak a hadsereg részéről: Fegyvernek Sándor alvezéres, mint katonai elnök, Grósz Árpád főhadnagy, mint sorozó tiszt és dr. Deutsch Lipót ezredorvos, mint sorozó orvos. A honvédség részéről Princz Ferenc őrnagy, mint honvédségi elnök, Lányi István hadnagy, mint sorozó tiszt és dr. Kesserű Béla ezredorvos, mint sorozó orvos. Polgári részről dr. Czifrák János elnök, Pósfay Pongrácz főszolgabíró és dr. Geiger Vilmos járásorvos. Az ünnepozás eredménye nem valami fényes. Igen sokan hiányoznak, valószínűleg Amerikában vannak, az itthon maradt része nagyon satnya, különösen az első napon, midőn a felsőlendvai, vízlendvai és hidegkúli jegyzőségek területéről jöttek az ünnepzők, volt az eredmény igen silány. Második nap Muraszombat és Mártonhely már jobb volt. A harmadik napon a muraszombati vidéki és csendlakai jegyzőségek anyaga volt a legjobb. Állítás köteles volt 1212, távol maradt 333, alkalmasnak találtatott 142.

— **A mozgósítás és katonai nyilvántartás megvizsgálása.** A főorvoszás alkalmával Fegyvernek Sándor alvezéres, Princz Ferenc honvéd őrnagy katonai elnökök és dr. Czifrák János polgári elnök megvizsgálták a szolgabírószágnál a mozgósítás és katonai nyilvántartás iratait s mindent a leghelyesebb rendben találtak, amiért a legteljesebb elismerést fejezték ki Pósfay Pongrácz főszolgabíróknak.

— **Hadbírószág Muraszombaton.** A gráci es. és kir. hadbírószág egy küldöttsége tartózkodott szerdán városunkban és vizsgálatot tartott Sárközy Czene István jelenleg tényleges állományú katonának bünyében, kit különféle események terhelnek. A hadbírószág részéről a vizsgáló hadbíró Emil hadbíró százados és Bartl Gusztáv hadbíró hadnagy teljesítették, azonkívül katonai részről Zeithelm Hugó regedei tüzérkapitány, mint bizalmi férfi részt vett a kihallgatáson. A vizsgáló hadbírószág a közejegyzői hivatalban tartotta meg, hova több tanut idéztek és hallgattak ki.

— **Elkobozták a Muraszombati és Vidékét.** Megesett a nagysejt. Lapunk legutóbbi száma vasárnap helyett csak hetfőn debben jelent meg. Nagy esemény. A hírszomszág közönség epedő kíváncságot ostromolta a kiadói hivatalt újságért. A gazdaságok, kik gazdasági ismereteiket lapunkból szokták meríteni, a pletykázó asszonysejreg, mely

arra kíváncsi, hogy jut-e még megírni való, amit ő nem tudott, a bohó fiatal lányok, akiket a büvös versek ejtenek lába valóságos ostrom állapotot rögtönöztek a kiadói hivatalt előtt. Erdősy az elszánt h. kiadó, s Izidor a kegyetlen szedő gyerek fagyos mosolyával nevettek a kíváncsi tömegre. Nosza megindult a közvélemény. Tán nem volt megírni való elég, tán lümpolt a szerkesztőség! Egyszerre, mint nyeknyecsapás száguldozt a hír, hogy lapunkat elkobozták. Az egyik olvasta is a felségsejtő cikket, mely miatt elkobozták, a másik látta is a szerkesztőséget szorongos esendörök karjai között a bírósághoz bevonulni. Csak mikor a delelőtti órákban a szerkesztőség egyik tagja megjelent az utcán, nyugodott meg a közvélemény. De a hír az ment tovább, sőt meg se állt hűfőig, amikor kiderült, hogy a kiadói hivatalt nagytűli körforgó gépe felmondta a szolgálatot, s ezért nem jelenhetett meg lapunk a szokott pontos időben.

— **A falu rosszsa.** Minden községnek meg van a maga rakonezálati legénye. A kisszombatiaknak úgy látszik Horváth Ivánnal, egy fekete bőri Faraó ivadékkal van a legjobb bajuk. Nagy betyár és gavallér, írja róla a közságbíró s annyira rakonezálatlan, hogy csak a katonaságnál tudná ráczba szedni. A mostani sorozást a község érdemes bírja kiváló alkalomnak tartja e legény megfegkezésére, miert is az alább következő ajánlatot intézte a főbíróhoz, melyet szöszierint közlünk:

Kérem szépen főszolgabíró ur. Horváth Iván nevű cigány legény borhidai születési Kis-Szombati lakos aprilis 26-ikán I osztályú ünnep meg lesz sorozva, Kérem legyen szives meg mondani a tisztelknek, hogy váljon be katonának. Mert nagy betyár és gavallér lett belőle. Tanuljon meg a becsületelt Katonaságnál Kérem tegyen meg azt Községi bíró.

— **Metzker Máttyás betegsége.** Mint örömmel értesülünk, Metzker Máttyás nyug. tisztartó állapotában javulás állott be. A mult hét folyamán a beteget megvizsgálta Lorenz dr. a gráci egyetem tudós professzora, s a bajt nem találta veszélyesnek. Reméljük, hogy a tartós javulás mielőbb be fog következni.

— **A fák napja.** A vallás és közoktatásügyi minisztérium által elrendelt „fák napját“ a muraszombati áll. elemi iskola e hó 27-én, szombaton tartotta meg. D. e. 10 órák az iskola gondnok-ság és meghívott vendégek jelenlétében fa ültetési ünnepély volt, melynek keretében a növedéket Takáts R. István igazgató vezetése alatt alkalomszerű és hazafias szavakat és énekeket adtak elő.

— **A sorozás humora.** Egy rétállási jól megtermett legény állott a sorozó bizottság előtt. Hatalmas teljesen kifejtett, szinte kilógástalan testalkatú férfi, akinek tekintetén és testtartásán meglátszott, hogy epenséggel nem akar katoná lenni. Az ezredorvos próbára tette. Miatán látta, hogy semmi baja sincsen, elkezdte a mellét kopogtatni, s résztvevő hangon kérdezte tőle nem-e fáj a melle? Oh igen felelte rá a vitéz.

— Bizonyára rosszul is lát nemde?
— Nagyon rövidlőt vagyok.

Az orvos tovább vizsgálgatta az ifjut, míg végre azt kérdezte tőle, hogy nincsenek-e gyakran heves gyomor görsesei?
— De még mekkorák! rebeget a boldog férfi.
— És nem fáj gyakran a jobb lába?
— Néha alig tudok menni, nyögdecselet tovább és alakra a sok betegség halatára szinte meggyöngyedt.

— Nos miután ennyi minden-féle baja van — szolt az ezredorvos nem minden gyom nékül — hát „tauglich ohne gebrechen“, s az egész bizottság harsogó kacagása közben besorozták

Egy harmadik korosztálybeli állítás köteles rettentő mód vékony és vézna testalkattal állott a bizottság előtt. Az orvos tekintetéből észrevette, hogy harmadszor is kifogást dobni és galvanikus mosoly vonult végig sovány ajakán.

— Minek örül maga annyira? kérdezte az orvos.
— Mert a szeretőm már régen vár rám, felelt a legény egész ösztünnel
— No most megbeszélhetik
— Közönmöm, örülni fog a jegyesem
— Örülhet is — szolt az orvos, és ki-mondta a szententiait: „untauglich, allgemeine Körperschwäche“. Gratulálunk!

— **A vasuti teherarifák.** Lapunk múlt számában megemlékeztünk róla, hogy vasutunk teherarifái nagyon rosszak s hogy kereskedőink a tárgyban mozgalmat indítottak. Most úgy értesülünk, hogy a kereskedők e tarifa elleni kifogásait egy idokolt memorandumba foglalva, átnyújtották Pósfay Pongrácz főszolgabíróknak, aki a vasut részvénytársaság igazgatóságának is tagja és felkérték, hogy kívánságaikat terjessze az igazgatóság elé. A folyamlatban levő főorvoszás miatt Pósfay Pongrácz ugyan nem vehetett részt a 27-én tartott igazgatósági ülésen, de kereskedőink kerelmét egy alaposan megokolt indítvány kapcsán felterjesztette az igazgatósághoz. Nem kételkedünk benne, hogy a vasut saját legjobban fel-fogott érdekében sietni fog a tarifa megváltoztatásával, mert különben a muraszombati kereskedők ezental is tengelen és Alsólendva, illetve Regeden át fogják áruiakat szállíttatni.

— **Alsólendva község és a letenei vasut.** Úgy látszik Alsólendva község közönségét nem nagyon hatotta meg a leteneiek vasutverre. Dacára, hogy nevezetes példák állottak előtte egyes községek nagy aldozatokszegéről, a községi képviselőtülelt mégis legutóbb tartott ülésén mindössze 3000 koronát szavazott meg a vasut elzajra. Laptársunk, az Alsólendvai Híradó legutóbbi számában sarcastikus gunnyal tárgyalja e nagy aldozatokszegést, s ennek kapcsán utal Muraszombatra, hogy itt tetemes összegget kitévő koronákkal rukkolt ki a község. T. laptársunk rosszul van informálva. Muraszombati meg nem rukkolt ki az előjelékből itélve, még annyira sem lesz gavalér, mint Alsólendva.

— **Értesítés.** Értesítjük a m. t. gazdaközönséget, hogy Andrássovich Géza m. kir. gazdasági-intéző ur, a földmívelésügyi minisztérium megbízásából f. hó 28-án vasárnap délután 6 órák az állami népiskolában a „Házi nyul tenyésztésről“ előadást tart. Vendégek szivesen lát a Muraszombati járási gazdakör.

— **Levél a szerkesztőhöz.** Kaptuk a következő levelet:

Igen tisztelt szerkesztő ur! Beesés lapjának 7 és 14-iki számában a „Pénzügynökök üzemei“ ezimen megjelent cikkek egyikeben réam is történi hivatkozás. Kijelentem, hogy nekem Fleiner Mór urral semmiféle összeköttetésem nincsen, és a vidorlakai Durics ügyben sem szerepeltem. Midőn arra kérem, hogy e nyilatkozatomnak b. lapjában helyt adni e mellőztassék, maradtam kiváló tisztelettel Muraszombati 1907. ápril 22. Ungár István.

— **Kétszer egymásután!** Olvasóink figyelmét ismételtén felhívjuk arra, hogy sorsjegyeiket a Dörge Frigyes bankházában, Budapest, Kossuth Lajos-utca 4. sz. a vásárolják. Hogy mennyire igazunk volt ezen ajánlásunkkal, azt a legjobban bizonyítják a most befejeződött húzások. Szamos oly főnyeremény volt, melyet ezen valóssággal szerencsés bankház vejóve ért el. Ismételtén nyerték ott a legnagyobb nyereményeket, így most legutóbb meg egymásután kétszer is. A 18-iki sorsolás alkalmával lett a 37.553. számú sorsjegyre 400.000 korona kiizetve és a 19-iki sorsolásnál 1907. április 15-én már ismét a nálunk vásárolt 8881. sz. sorsjegy nyerte meg a 400.000 koronás főnyereményt. Oly szerencsés esemény ez, amely az esztálysorsjáték fenállása óta még nem fordult elő. A legjobban örövendűnk annak, hogy az egész óriási összeg (a 39278. sz. sorsjegyre ez 100.000 koronás is) Magyarországon maradt. Ezek után a legmelegebben ajánlhatjuk tisztelt olvasóinknak, hogy a mostani 20-iki húzásra sorsjegymegredeléseiket (egész 12 kor., fél 6 kor., negyed 3 kor., nyolcad 1 korona 50 fillér) Dörge Frigyes bankházánál, Kossuth Lajos-utca 4. sz. minél előbb eszközöljék, mert bizonyos, hogy az egész világ részt akar venni a szerencsében; így hát a sorsjegyek a legrövidebb idő alatt eladatnak. Azok a megredelők, kik lapunkra hivatkoznak, a legfeligyelmesebb kiszolgálásban részesülnek és mindazon előnyökben, amit egy elsördűni bankház csak nyujtani képes.

— **Divat Újság** minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó: negyedévre postán való széküddel két korona 20 fillér. Előfizetni legelőszörűben a kiadói hivataltba intézett postautalványon lehet. A Divat Újság kiadói hivatalt Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4. sz.

Apró hirdetés.

Könyvtár órák. A muraszombati gazdakör könyvtára nyitva van hetenként csütörtökön d. e. 11—12 óráig a titkári hivatalban. — A Dunántúli Közművelődési Egylet könyvtára pedig vasárnaponként 10—11 óráig áll a közönség rendelkezésére az állami óvodában.

Birtokeladási hirdetmény.

A szentbenedeki (Vasmegeye) róm. kath. templom tulajdonát képező, Szentbenedek községben fekvő 80. számú ház, mely különösen boltnak igen alkalmas helyen fekszik, istállóval, szőlővel és kaszálóval

folyó év május hó 6-án

dél előtt 9 órakor örökárban eladatik.

Kikiáltási ár 2000 korona. Egyéb felvilágosítással szolgál

Szent-Benedek, 1907. ápril 17.

Mazaly Sándor,
hítközszégi elnök.

Eladó birtok.

A radkersburgi vasúti állomástól 15 percznyi távol levő, 3 h. erdő-, 5 h. rét-, 14 h. 1 rendű szántó-, összesen 22 kat. holdból álló birtok, melyhez tartozik 1 jókárban levő lakház, 15 drb marhára berendezett istálló, újjonnan épített pajta az összes felszereléssel, 7 drb szarvasmarhával és az idei vetéssel együtt 10.000 forint (20.000 kor.) értékben szabadkézből eladó. — A felszerelés-, marhaállomány és vetés nélküli vétel esetén 8700 fnt (17.400 kor.) értékben. Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos:

Vogler Károly, Vashidegkut.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótkész

egy régióknak bizonyított háziaszer, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvénynek, csúznál és meghűlésnek,** bedorzósoképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt beviszársáskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K.1.40 és K.2.— és ügyszólván minden gyógyszerüzletben kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

D: Richter gyógyszerüzete az „Aranyoroszlánhoz“

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

242/1907. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a budapesti IV-ik kerületi kir. járásbírósnak 1906. évi Sp. VI. 17/3. számú végzése következtében Suhajda István ügyvéd általi képviselt Országos Központi Hitelszövetkezet javára Donosa Iván, Csonkola József és Korel József perestói lakosok ellen 800 kor. s jár. erejű 1906. évi június hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1596 koronára becsült következő ingóságok, u. m. tehén, üszőlő, borjú, szeker, trágya, hidas, sertés, malacz, eke, taliga, szecsa metsző és boronából álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. bíróság 1907. évi V. 160/2. sz. végzése folytán hátra levő 220 kor. tőkekövetelés, ennek, vagyis 800

kor. után 1905. évi november 16-tól járó 6^{1/2}% kamat, a kamatok 8% késedelmi kamatai s a felmerülő költségek erejéig Pereston Csonkola József lakásán megkezdve, Kozel József lakásán folytatva leendő eszközösére

1907. évi május hó 4-ik napjának

d. e. 11 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzzel és melletti, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le és felül foglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Muraszombatban, 1907. ápril hó 20.

SZABADFFY JÓZSEF, kir. bír. végrehajtó

Gyorsszámoló

Népies olvasmányok

Szerelmi levelező

Álmoskönyv

Kapható

Balkányi Ernő

könyv- és papirkereskedésében Muraszombat.

Zseb-naptár, bőr kötés.

Tartalma az naptár részben kiről: Levélpostai díszalapsók. — Az összes osztrák-magyar és külföldi sorsjegyek huzásainak táblái. — A budapesti helyi közérdekű hírek táblázata. — Fővárosi ünnepek. — Éveskönyv és táblák összesen 10 táblázaton. — Bélyeg híreik. — **90 fillér.** Kapható Balkányi Ernőnél Muraszombat.

A világ legjobb szappana

Sunlight Szappan

Gyapjuszövetek és vásznak bársónyuhává és hófehérré válnak Mosson Sunlight-módszer szerint és megtakarít majd munkát, időt és pénzt.

Egyedül elarusító **ASCHER B. és FIA** Muraszombat és Bellatinc.

Lokomobilok, Gözcsepülőgépek, Benzinmotorok, Aratógépek, Talajmivelő Eszközök, Teljes Malomberendezések, stb. stb.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTARSASÁG

A Magyar Kir. Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége, Budapest.

Kívánatra szívesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

Nyomatott Balkányi Ernő gyorsajtóján, Muraszombatban,